

Rapport

Datum: 15 oktober 2007
Rapportnummer: 2007/220

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de Onafhankelijke commissie voor klachten tegen de politie Haaglanden niet heeft gereageerd op een aantal verzoeken die hij tijdens de hoorzitting van 24 mei 2005 heeft gedaan.

Verzoeker klaagt er daarbij in het bijzonder over dat de klachtencommissie niet heeft gereageerd op zijn verzoek om een in het klachtdossier opgenomen stuk - dat niet door hem is overgelegd en is bestemd voor een andere procedure - buiten de oordeelsvorming te houden, om de door hem op 22 maart 2005 krachtens de Wet openbaarheid van bestuur gevraagde informatie alsnog openbaar te maken en om de in de rapportage van 11 april 2005 over zijn persoon opgenomen informatie te rectificeren.

Verzoeker klaagt er daarnaast ook over dat de klachtencommissie niet heeft gereageerd op de aanvullende informatie die hij bij brief van 27 juli 2005 heeft toegestuurd.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker is in 2004 lastig gevallen en bedreigd door een medebewoonster van zijn appartementencomplex in Den Haag. Verzoeker heeft de politie om medewerking gevraagd bij onder meer het doen van aangifte en heeft gevraagd hem bescherming te bieden. Hieraan heeft de politie volgens verzoeker niet dan wel onvoldoende meegewerkt. Na contact te hebben gehad met de wijkagenten en de chef wijkzorg van het politiebureau, heeft verzoeker een klacht ingediend bij de politie. Hij klaagde er onder meer over dat zijn vragen en brieven niet werden beantwoord en dat zijn aangifte niet in behandeling werd genomen.

2. In het kader van de interne klachtenprocedure bij de politie heeft er op 24 mei 2005 een hoorzitting plaatsgevonden waarbij verzoeker zijn klachten voor de klachtencommissie mondeling kon toelichten. Nadat de klachtencommissie op 6 juli 2005 advies had uitgebracht aan de korpsbeheerder, heeft de korpsbeheerder verzoekers klachten bij brief van 21 juli 2005 ongegrond verklaard. Hierbij heeft hij verwezen naar het advies van de klachtencommissie. Verzoeker heeft gesteld het met dit oordeel van de korpsbeheerder niet eens te zijn omdat hij sterke twijfels heeft over de wijze van behandeling door de klachtencommissie.

I. Ten aanzien van het verzoek een opgenomen stuk uit het klachtdossier te verwijderen

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat de klachtencommissie niet heeft gereageerd op zijn verzoek om een in het klachtdossier opgenomen stuk - dat niet door hem is overgelegd en is bestemd voor een andere procedure - buiten de oordeelsvorming te houden.

Het stuk betreft een door verzoeker schriftelijk gedaan voorstel aan de vergadering van de Vereniging Van Eigenaren van het appartementencomplex om de betrokken medebewoonster een waarschuwing te geven. Dit stuk zou zijn ingebracht door een politieambtenaar die zich met de kwestie tussen verzoeker en de medebewoonster heeft beziggehouden.

2. De voorzitter van de klachtencommissie heeft in haar brief van 28 november 2006 aan de Nationale ombudsman gesteld dat de klachtbehandelaar ter voorbereiding van de behandeling van de klacht een onderzoek verricht. Hierbij worden onder meer klager en beklagden gehoord en worden alle stukken verzameld en beschouwd die kunnen bijdragen aan de vaststelling van feiten omtrent de klacht. Bij het klachtonderzoek worden niet alleen de door klager ingediende stukken beschouwd, aldus de voorzitter. Ook overige betrokkenen kunnen stukken overleggen en de klachtencommissie acht het onjuist om door andere betrokkenen overhandigde stukken buiten het klachtdossier te houden.

Voorts heeft de voorzitter opgemerkt dat het bedoelde stuk door de klachtencommissie slechts ter kennisgeving is aangenomen en dat dit stuk geen invloed heeft gehad op het oordeel over de klachten, aldus de voorzitter. De klachtencommissie acht deze klacht niet gegrond.

3. In reactie op het standpunt van de klachtencommissie heeft verzoeker gesteld dat het discutabel is dat een stuk wordt overgelegd dat niet direct relevant is. Volgens verzoeker betreft het een puur civielrechtelijke aangelegenheid binnen de Vereniging van Eigenaren. Het indienen van een dergelijk stuk kan ambtelijke willekeur in de hand werken omdat een discussie hiermee in een ongewenste richting kan worden gestuurd, aldus verzoeker.

Voorts heeft verzoeker aangegeven dat de klachtencommissie pas nu meer uitgebreid motiveert dat het stuk geen oordeel van de besluitvorming is gaan uitmaken, hetgeen in contrast staat met de mondelinge toelichting tijdens de hoorzitting. Op dat moment werd zijn bezwaar tegen opname in het dossier weggewimpeld met de korte mededeling dat het nu eenmaal was ingediend, aldus verzoeker.

4. In vervolg op verzoekers reactie heeft de voorzitter van de klachtencommissie bij brief van 29 januari 2007 gesteld dat de commissie tijdens de hoorzitting op verzoekers vraag heeft gereageerd en dat deze vraag niet is weggewimpeld. De commissie heeft aangegeven dat dit stuk door de betrokken politieambtenaar was overgelegd en dat zij heeft aangegeven dat indien het stuk geen relatie had met de gedraging waarover werd geklaagd, het slechts ter kennisgeving werd aangenomen. Aangezien het stuk naar de mening van de commissie niet bijdroeg aan het duidelijk maken van de feiten, is dit niet

betrokken bij de advisering aan de korpsbeheerder, aldus de voorzitter.

5. Bij brief van 13 februari 2007 heeft verzoeker nog opgemerkt dat het beter was geweest wanneer de commissie van het begin af aan het betreffende stuk buiten de procedure had gehouden.

Beoordeling

6.1. Verzoeker heeft er bij de politie over geklaagd dat de politie hem niet heeft beschermd tegen de medebewoonster uit het appartementencomplex, dat de politie verzoekers aangifte jegens deze medebewoonster niet heeft opgenomen en over de wijze waarop de politie verzoeker heeft bejegend.

Alhoewel deze klachten voortvloeien uit de problemen tussen verzoeker en de medebewoonster, acht de Nationale ombudsman het opgenomen stuk over de problemen met de betrokken medebewoonster niet relevant voor de beoordeling van verzoekers klachten over de politie.

Gebleken is dat een betrokken ambtenaar dit stuk heeft ingebracht. De Nationale ombudsman is van mening dat het niet aan de klachtencommissie is om een ingebracht stuk uit het klachtdossier te halen. Voorts gaat de Nationale ombudsman er van uit dat de klachtencommissie dit stuk niet heeft gebruikt voor haar beoordeling. In het advies van de klachtencommissie staat het betreffende stuk immers niet opgenomen in de lijst van stukken waarvan de klachtencommissie kennis heeft genomen. Kennelijk heeft de klachtencommissie met deze lijst de stukken bedoeld die van belang waren voor de beoordeling van verzoekers klachten, aangezien zij wel degelijk kennis had genomen van het betreffende stuk. Nu een betrokken ambtenaar het stuk had ingebracht en het aannemelijk is dat het stuk niet is gebruikt voor de beoordeling van de klacht, acht de Nationale ombudsman het dan ook niet onjuist dat het stuk in het dossier was gevoegd.

6.2. Verzoeker heeft aangegeven dat de klachtencommissie niet heeft gereageerd op zijn verzoek om het betreffende stuk buiten de oordeelsvorming te houden. De commissie heeft echter gesteld dat zij tijdens de hoorzitting heeft aangegeven dat indien het stuk geen relatie had met de gedraging waarover werd geklaagd, het slechts ter kennisgeving werd aangenomen.

In het algemeen onthoudt de Nationale ombudsman zich van het geven van een oordeel over de klacht als de stelling van verzoeker op dat punt lijnrecht staat tegenover de stelling van het bestuursorgaan. Die situatie doet zich niet voor als er sprake is van omstandigheden op grond waarvan aan de ene stelling meer betekenis kan worden gehecht dan aan de andere stelling.

De mededeling van de voorzitter van de klachtencommissie aan de Nationale ombudsman, dat zij tijdens de hoorzitting heeft aangegeven dat indien het stuk geen relatie had met de gedraging waarover werd geklaagd, het slechts ter kennisneming werd aangenomen, vindt bevestiging in het feit dat het stuk niet is vermeld in het advies van de commissie. Nu verzoeker op die mededeling slechts heeft gereageerd op de wijze als hiervóór onder 5 aangegeven, gaat de Nationale ombudsman ervan uit dat de voorzitter inderdaad tijdens de hoorzitting aldus heeft gehandeld.

De klacht mist op dit punt derhalve feitelijke grondslag.

II. Ten aanzien van het verzoek om informatie openbaar te maken

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat de klachtencommissie niet heeft gereageerd op zijn verzoek om de door hem op 22 maart 2005 krachtens de Wet openbaarheid van bestuur gevraagde informatie alsnog openbaar te maken. Tijdens het gesprek met de klachtbehandelaar op 22 maart 2005 heeft verzoeker aangegeven dat hij inzage verlangt in de richtlijnen of het protocol over hoe het politiekorps omgaat met brieven dan wel klachten van burgers en waarom al dan niet tot weigering van een antwoord wordt overgegaan, waarbij hij een beroep doet op de Wet openbaarheid van bestuur.

2. De voorzitter van de klachtencommissie heeft de Nationale ombudsman bij brief van 28 november 2006 laten weten dat de klacht en de gebruikelijke werkwijze van de politie door de klachtbehandelaar met klager zijn besproken.

Een richtlijn of protocol voor de politie Haaglanden dat betrekking heeft op het omgaan met en het al dan niet beantwoorden van brieven is niet vastgelegd en kan dus ook niet ter inzage worden gegeven, aldus de voorzitter. De klachtencommissie acht deze klacht niet gegrond.

3. In reactie op het standpunt van de klachtencommissie heeft verzoeker gesteld dat wanneer een beroep op de Wet openbaarheid van bestuur wordt gedaan, het overheidsorgaan een besluit dient te nemen in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Aan dat vereiste heeft de commissie noch de politie voldaan, los van de vraag of dergelijke stukken bestaan, aldus verzoeker.

4. De voorzitter van de klachtencommissie heeft bij brief van 29 januari 2007 opgemerkt dat verzoeker tijdens de hoorzitting is meegedeeld dat genoemde richtlijnen en protocollen niet bestaan en dus ook niet ter inzage kunnen worden gegeven.

5. Verzoeker handhaafde zijn standpunt bij brief van 13 februari 2007.

Beoordeling

6. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

Dit betekent dat wanneer een burger tijdens een hoorzitting een bepaald verzoek doet, de klachtencommissie in beginsel op dit verzoek behoort te reageren.

7.1. Ingevolge de Wet openbaarheid van bestuur dient een bestuursorgaan een afwijzing van een mondeling verzoek om informatie schriftelijk te geven, indien de verzoeker daarom vraagt. In overige gevallen kan de afwijzing mondeling worden gegeven (zie Achtergrond).

7.2. Verzoeker heeft gesteld dat de klachtencommissie niet op zijn verzoek heeft gereageerd, hetgeen de klachtencommissie ontkent. Volgens de voorzitter van de klachtencommissie is verzoeker tijdens de hoorzitting meegedeeld dat genoemde protocollen en richtlijnen niet bestaan en ook niet ter inzage kunnen worden gegeven.

Wat hier ook van zij, de vraag die verzoeker stelde had hij niet aan de klachtencommissie moeten stellen maar aan de korpsbeheerder. Immers de klachtencommissie is niet verantwoordelijk voor het al dan niet bestaan van richtlijnen of protocollen van de politie Haaglanden. Derhalve valt ook niet in te zien waarom de klachtencommissie een besluit zou moeten nemen op een verzoek tot openbaarmaking daarvan. De klachtencommissie heeft dan ook niet in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking gehandeld door geen beslissing te nemen op het verzoek van verzoeker tot openbaarmaking.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

III. Ten aanzien van het verzoek om rectificatie

1. Verzoeker klaagt erover dat de klachtencommissie niet heeft gereageerd op zijn verzoek om de in de rapportage van 11 april 2005 over zijn persoon opgenomen informatie te rectificeren.

2. De voorzitter van de klachtencommissie heeft de Nationale ombudsman laten weten dat de klachtbehandelaar in het kader van zijn onderzoek onder andere de betrokken politieambtenaren hoort. De verklaringen van de betrokkenen worden zoveel mogelijk in hun eigen bewoordingen op schrift gesteld. De onderzoeksgegevens vormen samen met de rapportage een klachtdossier.

De beklagde politieambtenaren hebben het recht gehoord te worden en hun zienswijze naar voren te brengen, aldus de voorzitter.

De voorzitter heeft voorts gesteld dat het voor de klachtencommissie niet mogelijk is in deze verklaringen rectificaties aan te brengen omdat het de zienswijze van de betrokkenen betreft.

De klachtencommissie acht dit klachtonderdeel niet gegrond.

3. Verzoeker heeft gesteld dat het er om gaat dat bepaalde politieambtenaren zich schriftelijk onterecht aanmatigend hebben uitgelaten over verzoeker en om het probleem heen draaien. Om die reden heeft verzoeker de klachtencommissie verzocht dit te laten terugdraaien. Volgens verzoeker had de klachtencommissie binnen de grenzen van haar bevoegdheden wel maatregelen kunnen treffen.

4. De voorzitter van de klachtencommissie heeft in haar brief van 29 juli 2007 nog gesteld dat er voor de commissie geen maatregelen bestaan die de zienswijzen van betrokken ambtenaren kunnen terugdraaien of wijzigen. Overigens zijn de zienswijzen naar de mening van de commissie op een fatsoenlijke wijze weergegeven.

5. In zijn brief van 19 februari 2007 handhaafde verzoeker zijn standpunt.

Beoordeling

6.1 De Nationale ombudsman acht het niet onjuist dat de klachtencommissie de informatie die over verzoekers persoon is opgenomen niet heeft gerectificeerd. Deze informatie is immers afkomstig van een betrokken ambtenaar die door de klachtbehandelaar is gehoord. Het is niet aan de klachtencommissie om wijzigingen in dergelijke verklaringen aan te brengen.

Wel dient de klachtencommissie te reageren op een verzoek om wijzigingen in een verklaring aan te brengen.

6.2 Verzoeker heeft gesteld dat de klachtencommissie niet heeft gereageerd op zijn verzoek om de over hem opgenomen informatie in de rapportage van 11 april 2005 te rectificeren. Uit het verslag van de hoorzitting blijkt dat verzoeker heeft gevraagd de betreffende informatie te rectificeren. De voorzitter van de klachtencommissie heeft in haar brieven aan de Nationale ombudsman op dit punt geen reactie gegeven. Uit het verslag van de hoorzitting blijkt evenmin of leden van de klachtencommissie tijdens de hoorzitting op verzoekers verzoek hebben gereageerd.

Nu verzoeker naar aanleiding van de reactie van de voorzitter van de klachtencommissie, waarin wordt gemotiveerd *waarom* de klachtencommissie zijn verzoek om rectificatie niet kon honoreren, niet meer expliciet heeft gesteld dat deze motivering tijdens de hoorzitting niet is gegeven, gaat de Nationale ombudsman ervan uit dat de voorzitter ook tijdens de hoorzitting aan verzoeker heeft uitgelegd waarom de commissie zijn verzoek tot rectificatie

niet kon honoreren.

De klacht mist derhalve op dit punt feitelijke grondslag.

VI. Ten aanzien van het niet reageren op aanvullende informatie

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat de klachtencommissie niet heeft gereageerd op de aanvullende informatie die hij bij brief van 27 juli 2005 per fax heeft toegestuurd.

2. De voorzitter van de klachtencommissie heeft in haar brief aan de Nationale ombudsman gesteld dat de commissie op 6 juli 2005 advies heeft uitgebracht aan de korpsbeheerder en dat de korpsbeheerder bij brief van 21 juli 2005 aan verzoeker zijn beslissing kenbaar heeft gemaakt.

Het tijdstip van ontvangst van verzoekers faxbericht van 27 juli 2005 was dus gelegen na afronding van de klachtenprocedure en kon derhalve niet meer bij de oordeelsvorming worden betrokken. Overigens werden in het bericht ook geen feiten of omstandigheden genoemd die van invloed zouden zijn geweest op de oordeelsvorming, aldus de voorzitter. De klachtencommissie acht deze klacht niet gegrond.

3. Verzoeker heeft aangegeven dat hij de beslissing van de korpsbeheerder pas op 2 of 3 augustus 2005 heeft ontvangen. Vanuit juridisch oogpunt acht verzoeker de datum van verzending als het moment van beslissing. Verzoeker betwijfelt of de beslissing ook werkelijk op 21 juli 2005 is gepost. Zolang de procedure nog loopt - en verzoeker houdt het erop dat dat op 21 juli 2005 nog het geval was - mogen in principe nadere stukken worden ingediend.

Volgens verzoeker had de klachtencommissie nog ambtshalve onderzoek kunnen verrichten naar aanleiding van zijn faxbericht, zelfs indien de beslissing al was verzonden naar de korpsbeheerder. Ook had de klachtencommissie hem kunnen berichten dat zijn faxbericht niet in de besluitvorming kon worden meegenomen, aldus verzoeker.

4. Bij brief van 29 januari 2007 heeft de voorzitter van de klachtencommissie gesteld dat de beslissing van de korpsbeheerder blijkens de klachtenadministratie op 25 juli 2005 werd verzonden aan klager. Het tijdstip van ontvangst van klagers schrijven was dus wel degelijk gelegen na afronding van de klachtenprocedure en kon derhalve niet meer bij de oordeelsvorming worden betrokken. De commissie blijft bij haar oordeel dat zij dit onderdeel niet gegrond acht.

Uit het klachtdossier is niet gebleken dat klager op de hoogte is gesteld van het feit dat zijn brief was ontvangen op het moment dat de klachtenprocedure was afgerond. Dit is abusievelijk niet gebeurd, aldus de voorzitter. De commissie acht de klacht op dit

onderdeel gegrond.

5. Verzoeker heeft in zijn brief van 19 februari 2007 nog opgemerkt dat het gebruikelijk is dat bij de verzending van poststukken de verzenddatum apart wordt aangegeven. Verzoeker heeft aangegeven twijfels te houden bij de werkelijke verzenddatum. Aangezien de inhoud van verzoekers faxbericht de kern van het probleem betreft en hij redelijkerwijs niet op de hoogte kon zijn van de brief van 21 juli 2005, had het faxbericht naar zijn mening inhoudelijk moeten worden beoordeeld.

Beoordeling

6. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

Dit betekent dat de klachtencommissie in beginsel dient te reageren op brieven die haar worden toegestuurd.

7. Vast is komen te staan dat de klachtencommissie op 6 juli 2005 advies heeft uitgebracht aan de korpsbeheerder en dat deze zijn oordeel bij brief van 21 juli 2005 aan verzoeker kenbaar heeft gemaakt. Op 27 juli 2005 heeft verzoeker aanvullende informatie aan de klachtencommissie gestuurd, welke informatie niet meer is betrokken bij de beoordeling van de klacht.

De voorzitter van de klachtencommissie heeft gesteld dat de brief van de korpsbeheerder van 21 juli 2005 blijkens de klachtenadministratie op 25 juli 2005 is verzonden. De Nationale ombudsman heeft geen reden om hieraan te twijfelen en gaat er dan ook van uit dat de brief daadwerkelijk op die dag aan verzoeker is verstuurd.

Van de klachtencommissie kon dan ook niet worden verwacht dat zij verzoekers brief op dat moment nog bij de beoordeling zou betrekken. Wel had de klachtencommissie verzoeker van deze gang van zaken op de hoogte moeten stellen. Dat zij dit niet heeft gedaan, is onjuist, zoals de voorzitter van de klachtencommissie heeft erkend. De Nationale ombudsman acht dit in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

8. De Nationale ombudsman merkt nog op dat wanneer een bestuursorgaan een brief op een andere datum verzendt dan de datum die op de brief vermeld staat, mag worden verwacht dat het een datum van verzending op de brief dan wel de enveloppe vermeldt. Dat het oordeel van de korpsbeheerder in dit geval vier dagen later is verzonden dan de datum waarop de brief gedateerd was, en er geen datum van verzending was vermeld,

acht de Nationale ombudsman niet juist.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Onafhankelijke commissie voor klachten tegen politie Haaglanden, is

gegrond ten aanzien van:

- het niet reageren op verzoekers aanvullende informatie, wegens strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

en voor het overige niet gegrond.

Onderzoek

Op 20 juli 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer G. te Den Haag, met een klacht over een gedraging van de onafhankelijke commissie voor klachten tegen politie Haaglanden te Den Haag. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de klachtencommissie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de klachtencommissie verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tijdens het onderzoek zijn verzoeker en de klachtencommissie in de gelegenheid gesteld op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 19 juli 2006.

Standpunt van de klachtencommissie van 28 november 2006.

Reactie van verzoeker, welke op 19 december 2006 is ontvangen.

Reactie van de klachtencommissie van 29 januari 2007.

Reactie van verzoeker van 13 februari 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Wet openbaarheid van bestuur

Artikel 5

- "1. De beslissing op een verzoek om informatie wordt mondeling of schriftelijk genomen.
2. Een gehele of gedeeltelijke afwijzing van een schriftelijk verzoek om informatie vindt schriftelijk plaats. In geval van een mondeling verzoek vindt een afwijzing schriftelijk plaats, indien de verzoeker daarom vraagt. De verzoeker wordt op deze mogelijkheid gewezen.
3. De beslissing wordt eveneens schriftelijk genomen indien het verzoek om informatie een derde betreft en deze daarom heeft verzocht. In dat geval wordt tevens aan de derde de op hem betrekking hebbende informatie toegezonden."